

Davor Kirin (1946. – 2015.)

Bio je fizičar, profesor molekulske fizike na poslijediplomskom studiju fizike, istraživač u polju fizike čvrstog stanja i vibracija kristalnih rešetki u ovisnosti o tlaku.

Davor Kirin rodio se 22. kolovoza 1946. u Zagrebu. Gimnaziju je pohađao u Vinkovcima, a studij fizike završio 1969. u Zagrebu. Zapošljava se kao asistent postdipломand na Institutu „Ruđer Bošković“ 1970. godine u Laboratoriju za molekulsku fiziku kod dr. Lidije Colombo, koja

ga potiče na usavršavanje, te 1972. odlazi na Institut „Lebedev“ u Moskvu gdje radi s rubinskim laserom. Magisterij *Vibracije rešetke nekih derivata nukleinskih kiselina* brani 1973. godine. Po povratku s odsluženja vojnog roka 1974. opetovan do 1978. odlazi na specijalizaciju na Département de Recherches Physiques pri Université P. et M. Curie u Parizu kod doajena Ramanove spektroskopije prof. Jen-Paul Mathieu gdje se bavi istraživanjem faznih prijelaza u molekulskim kristalima. Višemjesečni boravak u Firenzi kod prof. N. Neta i S. Califana iskoristio je 1977. za izračun dinamike rešetke molekulskih kristala u aproksimaciji krute molekule upotreboom atom-atom potencijala. Surađivao je s prof. G. S. Pawleyem sa Sveučilišta u Edinburghu, te je 1980. obranio doktorat znanosti iz područja fizike *Dinamika kristalne rešetke furana*. Zvanje znanstvenog suradnika stekao je 1981.

Od 1984. intenzivno se bavi proučavanjem statičkih i dinamičkih svojstava molekulskih kristala u ovisnosti o tlaku započetih tokom jednogodišnjeg boravka u Fort Collinsu, Colorado, kod prof. R. D. Ettersa, što rezultira publikacijama o krutoj alfa-fazi čvrstog fluora. Ovisnost niskofrekventnih vibracija bifenila je proučavao u više navrata, te je nastojao objasniti polimorfizam struktura modelirajući dinamiku polukrute molekule. Od posebnog su mu interesa bili meki modovi koje se može eksperimentalno opaziti Ramanovom spektroskopijom, poput onih u metil-živa halogenidima.

Uzvanje višeg znanstvenog suradnika unaprijeđen je 1991., a uzvanje znanstvenog savjetnika 1999. Bio je voditelj diplomskog rada Saši Dukan 1988., magistarskog rada Igora Webera 1991., te doktorskog rada Igora Lukačevića, *Visokotlačni fazni prijelazi u binarnim poluvodičima*, 2009. Predavao je Fiziku budućim profesorima fizike na Sveučilištu „Josip Juraj Strossmayer“ u Osijeku, te je sedmero njih obranilo svoj diplomski rad uz njegovo mentorstvo. Od 1986. do 2003. predaje Molekulsku fiziku I studentima poslijediplomskog studija fizike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Predavao je i Spektroskopske metode u restauraciji umjetnina studentima Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Bio je član uredništva Matematičko-fizičkog lista od 2001. do 2007. Autor je više popularnih radova u Matematičko-fizičkom listu (*Što je nelinearna optika?*, *Skenirajući tunelski mikroskop*).

Vlasta Mohaček Grošev